

Poznańska Akademia Medyczna
Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I
Wydział Nauk Medycznych –
Kierunek WYCHOWANIE FIZYCZNE
Sylabus Przedmiotowy

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu: <i>Diagnoza psycho-pedagogiczna</i>					
1. Kod przedmiotu: 1WF-I/2-25			2. Liczba punktów ECTS: 1		
3. Kierunek:	Wychowanie fizyczne	7. Liczba godzin:	ogółem	wyklady	ćwiczenia /inne akt.
4. Specjalność:	nauczycielska	8. Studia stacjonarne:			
5. Rok studiów	I	9. Studia niestacjonarne:	20		20
6. Semestr:	II	10. Poziom studiów:	I		
11. Forma zaliczenia:	<i>Zaliczenie z oceną</i>	12. Język wykładowy:	polski		

Informacje szczegółowe

1.Cele przedmiotu /cele uczenia się	
1	Przekazanie podstawowej wiedzy na temat diagnozy psychopedagogicznej
2	Nabycie wiedzy z zakresu metod i technik diagnozowania.
3	Nabycie wiedzy niezbędnej do zrozumienia i podejmowania działań z zakresu diagnostyki.
4	Opanowanie wiedzy z zasad skutecznego diagnozowania.
5	Nabycie w wiedzy z zakresu oporu diagnostycznego i sposobów radzenia sobie z nimi.
6	Przekazanie wiedzy z zakresu kompetencji potrzebnych w pracy diagnosty.
7	Nabycie umiejętności diagnostycznych – tworzenie diagnozy.

2. Wymagania wstępne:
Podstawowe umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej, zna proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości.

3. Efekty uczenia się wybrane dla przedmiotu (kierunkowe, specjalnościowe, specjalizacyjne):
<i>W zakresie wiedzy</i>

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Opis zmodyfikowanego dla przedmiotu założonego efektu uczenia się kierunkowego <i>(Po zakończeniu przedmiotu dla potwierdzenia osiągnięcia efektów uczenia się student:</i>	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
B.2.W6.	P25_W01	Zna i rozumie zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;	praca pisemna	1
D.1/E.1.W10 D.1/E.1.W12	P25_W02	Zna terminologię używaną w zakresie diagnozy psychopedagogicznej.	praca pisemna	1
D.1/E.1.W10	P25_W03	Opisuje podstawowe metody i techniki pracy diagnosty- pedagoga.	praca pisemna	1,2
B.2.W6.	P25_W04	Zna źródła oporu i formy radzenia sobie z nimi.	praca pisemna	5
D.1/E.1.W10	P25_W05	Zna zasady sporządzania diagnozy psychopedagogicznej	praca pisemna	6
O.W15.	P25_W06	Zna metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	praca pisemna	1, 3, 4, 5
W zakresie umiejętności				
Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Opis zmodyfikowanego dla przedmiotu założonego efektu uczenia się kierunkowego (student)	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
B.2.U5.	P25_U01	Potrafi rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;	aktywność w trakcie zajęć	1, 4
B.2.U6.		Potrafi zdiagnozować potrzeby	aktywność w	1,3

D.1/E.1.U11	P25_U02	edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;.	trakcie zajęć praca pisemna	
B.2.U6. D.1/E.1.U11	P25_U03	Przewiduje możliwości oporu ze strony osoby diagnozowanej.	praca pisemna	5,3
B.2.U6. D.1/E.1.U11	P25_U04	Posiada umiejętności radzenia sobie z oporem.	aktywność w trakcie zajęć	5,3,4
B.2.U6. D.1/E.1.U11	P25_U05	Potrafi gromadzić dane użyteczne do sporządzenia diagnozy.	praca pisemna	7,3
B.2.U6. D.1/E.1.U11	P25_U06	Proponuje rozwiązania i stawia cele.	praca pisemna	7,3,4
B.2.U6. D.1/E.1.U11	P25_U07	Potrafi sporządza dokumenty diagnostyczne.	praca pisemna	7,3,4
O.U11.	P25_U07	Potrafi monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły	aktywność w trakcie zajęć	2,3,5,7

W zakresie kompetencji społecznych

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Opis zmodyfikowanego dla przedmiotu założonego efektu uczenia się kierunkowego	Sposób weryfikacji efektu	Symbol postawionego celu/ów
D.1/E.1.K6	P25_K01	Potrafi komunikować się z uczniem oraz osobami z jego najbliższego środowiska.	aktywność w trakcie zajęć	7
B.1.K2.	P25_K02	Potrafi stawiać hipotezy.	praca pisemna	7
B.2.K1	P25_K03	Student jest go do okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;	aktywność w trakcie zajęć	7
D.1/E.1.K1	P25_K04	Jest zorientowany w doborze metod i technik pracy .	praca pisemna	7
O.K2.	P25_K04	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;	aktywność w trakcie zajęć	1,2,3,4,5,6,7

4. Treści programowe:

Symbol treści programowych uczenia się	Treści programowe	Odniesienie do efektów uczenia się- Symbol
1	Diagnoza psychopedagogiczna- podstawowa wiedza teoretyczna	B.2.W6. D.1/E.1.W10 D.1/E.1.W12 O.K2.

2	Praca diagnosty- dobór metod i technik pracy.	D.1/E.1.W1 D.1/E.1.K1 B.1.K2. O.U11.
3	Źródła oporu i formy radzenia sobie z nimi w pracy diagnosty.	B.2.W6. B.2.K1. D.1/E.1.K6 O.K2. O.W15.
4	Tworzenie diagnozy psychopedagogicznej- propozycje i możliwości pracy z dzieckiem i jego najbliższym otoczeniem.	B.2.U6. D.1/E.1.U11 O.U11.

5.Warunki zaliczenia:

(typ oceniania D – F – P)/metody oceniania/ kryteria oceny:

Progi procentowe:

94% - 100% - 5,0 (bardzo dobry)

88% - 93% - 4,5 (dobry plus)

77% - 87% - 4,0 (dobry)

70% - 76% - 3,5 (dostateczny plus)

60% - 69% - 3,0 (dostateczny)

poniżej 60% - 2,0 (niedostateczny)

5,0 - Student w pełni osiągnął założone efekty kształcenia. Zna materiał w sposób wyczerpujący i uporządkowany, potrafi samodzielnie analizować zagadnienia i wyciągać trafne wnioski. Wykazuje dużą samodzielność w rozwiązywaniu problemów, aktywnie uczestniczy w zajęciach i potrafi twórczo łączyć wiedzę teoretyczną z praktyką.

4,5 - Student osiągnął efekty kształcenia na poziomie wysokim, z niewielkimi brakami. Zna i rozumie większość zagadnień, radzi sobie z analizą materiału, a drobne nieścisłości nie wpływają na ogólną poprawność pracy. Jest aktywny i odpowiedzialny, potrafi pracować samodzielnie i w grupie.

4,0 - Student opanował materiał w stopniu dobrym. Poprawnie rozumie i wykorzystuje większość zagadnień, choć trudniej mu samodzielnie łączyć je w szersze konteksty. Potrafi wykonać zadania i ćwiczenia, czasem wymaga dodatkowych wskazówek. Uczestniczy w zajęciach w sposób systematyczny, choć mniej aktywny niż najlepsi studenci.

3,5 - Student osiągnął efekty kształcenia na poziomie podstawowym, z widocznymi brakami. Orientuje się w głównych zagadnieniach, ale jego wiedza jest fragmentaryczna i powierzchowna. W zadaniach praktycznych radzi sobie jedynie w prostych sytuacjach, często korzystając ze wskazówek prowadzącego.

3,0 - Student osiągnął minimalny poziom wymaganych efektów kształcenia. Dysponuje wiedzą ogólną i wybiórczą, ma trudności z samodzielnym analizowaniem i rozwiązywaniem problemów.

Jego aktywność podczas zajęć jest ograniczona, a poprawne wykonanie zadań wymaga zazwyczaj wsparcia prowadzącego.

2,0 - Student nie osiągnął założonych efektów kształcenia. Nie opanował podstawowych zagadnień, ma trudności z ich zrozumieniem i zastosowaniem. Nie potrafi samodzielnie rozwiązywać nawet prostych zadań, a jego udział w zajęciach nie gwarantuje uzyskania wymaganych kompetencji.

6. Metody prowadzenia zajęć:

Wykład z prezentacją multimedialną, Metoda ćwiczeniowa, Praca w grupach.

7. Literatura (podajemy wyłącznie pozycje do przeczytania przez studentów a nie wykorzystywane przez wykładowcę)

Literatura obowiązkowa:	Literatura zalecana:
Jarosz E., E. Wysocka, Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2006.	Karwowska-Struczyk M., Hajnicz W. (1986). Obserwacja w poznawaniu dziecka. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne
Deptuła M., Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej, Bydgoszcz 2006	Chojak M., Nauczycielska diagnoza pedagogiczna w przedszkolu i szkole,
Jarosz, E.: Wybrane obszary diagnostyki pedagogicznej. Katowice 2002	Wysocka, E.: Diagnostyka pedagogiczna. Nowe obszary i rozwiązania. Kraków 2013
	Kvale S., Prowadzenie wywiadów, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.
	Skalbani, B.: Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane obszary badawcze i rozwiązania praktyczne. Kraków 2011
	Wosik – Kawali D., T. Zubrzycka-Maciąg, Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela, Wyd. „Impuls”, Kraków 2011.
	Wojnarska A., Diagnostyka resocjalizacyjna, Wyd. Uniwersytetu M. Curie-Skłodowskiej, Lublin 2010
	Wysocka W., Diagnoza w resocjalizacji, Wyd. PWN, Warszawa 2008.
	Deptuła M.. Diagnostyka pedagogiczna i profilaktyka w szkole i środowisku lokalnym. Bydgoszcz: Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej, 2006.

8. Kalkulacja ECTS – proponowana: (na podstawie poniższego przykładu)

Forma aktywności/obciążenie studenta	Godziny na realizację/ studia stacjonarne	Godziny na realizację/studia niestacjonarne
Godziny zajęć (wg planu studiów) z wykładowcą		20
Praca własna studenta		5
SUMA GODZIN		25
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1

Niniejszy dokument jest własnością PAM im. Księcia Mieszka I i nie może być kopiowany, przetwarzany, publikowany, przegrywany, przesyłany pocztą, przekazywany, rozpowszechniany lub dystrybuowany w inny sposób. Dokument podlega ochronie wynikającej z ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.